

Sam en Noor bij de politie

Op een zonnige middag lopen **Sam en Noor** door het park. Ze horen ineens een harde sirene:

“**WIEOE WIEOE!**”

“Dat is de politie!” zegt Sam nieuwsgierig.

“Zullen we gaan kijken?” vraagt Noor.

Bij het politiebureau staat een vriendelijke agent naast een politieauto.

“Hallo!” zegt de agent. “Ik ben **agent Jan**. Willen jullie de politieauto eens van dichtbij zien?”

Sam en Noor knikken enthousiast.

Agent Jan laat de **zwaailichten** zien.

“Deze gebruiken we als we snel naar een noodgeval moeten,” legt hij uit.

Daarna mogen Sam en Noor even in de politieauto zitten.

“Wauw!” zegt Noor. “Dit lijkt wel een echte film!”

Agent Jan vertelt:

“De politie helpt mensen, zorgt dat het veilig is op straat en helpt als er iets misgaat.”

Sam denkt even na en zegt:

“Dus jullie zijn een beetje zoals superhelden?”

De agent lacht.

“Misschien wel een beetje!”

Als Sam en Noor weer naar huis lopen, zegt Noor:

“Later wil ik ook mensen helpen.”

Sam knikt.

“Ja, dat lijkt mij ook een goed idee.”

En zo lopen ze verder, blij dat ze vandaag **echte politiehelden** hebben ontmoet.

Sam en Noor staan nog steeds bij de politieauto.
Agent Jan opent de achterklep.

“Willen jullie zien wat we allemaal bij ons hebben?” vraagt hij.

“Ja!” roepen Sam en Noor tegelijk.

Agent Jan laat een **zaklamp** zien.
“Deze gebruiken we in het donker,” zegt hij.

Daarna pakt hij een **portofoon**.
“Hiermee praten we met andere agenten.”

Sam kijkt nieuwsgierig.
“Mag ik iets zeggen?”

Agent Jan lacht.
“Vooruit, maar heel kort.”

Sam zegt voorzichtig in de portofoon:
“Hallo politie!”

Uit de portofoon klinkt een stem:
“Hallo daar!”

Noor begint te lachen.
“Ze horen je echt!”

Daarna laat Agent Jan de **sirene** horen.

“Maar heel even,” zegt hij.

Hij drukt op de knop.

WIEOE WIEOE!

Sam en Noor doen snel hun handen op hun oren.
“Dat is hard!” zegt Noor.

Agent Jan knikt.
“Zo weten mensen dat we eraan komen.”

Dan zegt de agent:
“Willen jullie het politiebureau van binnen zien?”

Sam en Noor kijken elkaar aan.

“Ja graag!” zeggen ze tegelijk.

En zo lopen Sam en Noor met Agent Jan het **politiebureau** binnen.

Binnen zien ze bureaus, computers en nog meer agenten die druk aan het werk zijn.

“De politie helpt mensen elke dag,” zegt Agent Jan.

“En soms ook kinderen die hulp nodig hebben.”

Noor glimlacht.

“De politie is eigenlijk best stoer.”

Sam knikt.

“En ook heel lief.”

Sam en Noor lopen samen met **agent Jan** door het politiebureau.
Ze kijken overal nieuwsgierig rond.

Plotseling komt er een vrouw naar binnen.
Ze ziet er een beetje verdrietig uit.

“Agent... mijn hondje is kwijt,” zegt ze.

Sam en Noor kijken elkaar aan.

“Misschien kunnen wij helpen!” zegt Sam.

Agent Jan glimlacht.
“Dat is een goed idee. Laten we eerst vragen hoe het hondje eruitziet.”

De vrouw vertelt:
“Het is een klein **bruin hondje**. Hij heet **Bobby**.”

Noor denkt even na.
“Ik zag net een klein hondje in het park!”

Agent Jan pakt zijn portofoon.
Hij zegt:
“Alle agenten opletten: we zoeken een klein bruin hondje dat Bobby heet.”

Sam en Noor lopen met agent Jan terug naar het park.

Ze kijken achter bomen, bij de speeltuin en bij de bankjes.

Dan hoort Noor ineens iets.

“SSST... luister!”

WAF! WAF!

“Daar!” roept Sam.

Achter een struik zit een klein bruin hondje.

“Bobby!” roept Noor.

Het hondje rent vrolijk naar hen toe.

Agent Jan lacht.
“Goed speurwerk, detectives!”

Ze brengen Bobby terug naar de vrouw.

De vrouw is heel blij.
“Dank jullie wel!”

Sam en Noor stralen.

Agent Jan zegt trots:

“Vandaag waren jullie echte **politie helpers.**”

Sam fluistert tegen Noor:

“Dit was de leukste dag ooit.”

Noor knikt.

“Misschien worden wij later ook wel politieagent.”